

Αρχιμ. Ιωαννίκιος Γιαννόπουλος: Ο Χριστός είναι η ελπίδα μας και η σιγουριά για εκείνα τα οποία

Η πίστη σε Κάποιον,

στον Ένα, στον Χριστό είναι η μόνη σταθερή, εκείνη που θα δώσει πραγματικότητα σε όλες τις ελπίδες μας.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Κατανυκτική ιερά αγρυπνία τελέσθηκε το Σάββατο 21 Μαρτίου στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς. Στην ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία, προεξήρχε και μίλησε ο Αρχιμανδρίτης π. Ιωαννίκιος Γιαννόπουλος, από την Ιερά Μητρόπολη Ιλίου, Πετρούπολεως και Αχαρνών.

Η ιερά αγρυπνία και η ομιλία πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των λατρευτικών συνάξεων και εκδηλώσεων της εορταστικής περιόδου «Ευαγγελίστρια 2015», που συνεχίζονται και θα ολοκληρωθούν την Κυριακή 29 Μαρτίου.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο π. Ιωαννίκιος απευθυνόμενος στους πιστούς που είχαν κατακλύσει το Ναό, αναφέρθηκε στο χωρίο του ευαγγελίου της ημέρας, Δ' Κυριακής των Νηστειών, «Πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τη απιστία».

Τι είναι άραγε η πίστη; αναρωτήθηκε ο ομιλητής. Για να απαντήσει με τα λόγια του Αποστόλου Παύλου που δίνει έναν θαυμαστό και πρωτοποριακό ορισμό της πίστεως. Πίστη είναι η σιγουριά για εκείνα τα οποία ελπίζουμε, αλλά είναι και βεβαιότητα για εκείνα τα οποία δεν βλέπουμε. Όπως τόνισε, η πίστη είναι κατ'

αρχήν εσωτερική αναγκαιότητα του κάθε ανθρώπου. Για να περπατήσει ο άνθρωπος, για να βγει έξω από το σπίτι του χρειάζεται πίστη. Χρειάζεται εμπιστοσύνη ότι εκεί που θα πατήσει, δεν θα φύγει το έδαφος από τα πόδια του.

Το παιδί έχει πίστη και εμπιστοσύνη στη μητέρα του. Ο έφηβος έχει πίστη στις ιδέες και τις σκέψεις του τις οποίες τις θεωρεί πολλές φορές επαναστατικές και ρηξικέλευθες. Ο ενήλικος έχει πίστη στην εργασία του και την οικονομική δύναμη που του προσφέρει.

Κάθε άνθρωπος λοιπόν, κάθε ηλικίας έχει ανάγκη την πίστη. Γι' αυτό η πίστη είναι πρώτον εσωτερική αναγκαιότητα. Όταν όμως περιορίζεται στο επίπεδο της εσωτερικής ανάγκης, δεν είναι πίστη αληθινή, δεν είναι η πίστη αυτή την οποία λέει ο Απ. Παύλος. Η πίστη πρέπει να γίνει και εσωτερική πραγματικότητα για τον άνθρωπο. Γι' αυτό πρέπει να είναι πίστη αληθινή, στέρεα και ακλόνητη. Η πίστη σε κάτι εύκολα οδηγεί σε φρούδες ελπίδες. Όμως η πίστη σε Κάποιον, στον Ένα, στον Χριστό είναι η μόνη σταθερή, εκείνη που θα δώσει πραγματικότητα σε όλες τις ελπίδες μας.

Όπως είπε:

«Ποια είναι η ελπίδα του ανθρώπου; Που στηρίζεται η ελπίδα των ανθρώπων και παραμένει ελπίδα αληθινή, ακλόνητη και υπαρκτή; Μόνο στον ίδιο τον Χριστό. Ο Χριστός είναι η ελπίδα μας και η σιγουριά για εκείνα τα οποία ελπίζουμε. Η πίστη έχει αντικείμενο κάποιο πρόσωπο, πίστη σε κάποιον. Και το «υπέρ παν» πρόσωπο είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Αλλά ο Χριστός είναι Αυτός που δεν βλέπουμε κι όμως έχουμε εμπιστοσύνη και είναι πραγματικότητα για μας. Βρίσκεται δίπλα μας, συμπορεύεται μαζί μας, είναι μέσα μας, αλλά είναι αόρατος μπροστά μας. Και γίνεται ορατός στο μυστήριο της Θείας Λειτουργίας, στο Σώμα και το Αίμα Του.»

Επανερχόμενος στην ευαγγελική περικοπή και στο πρόσωπο του πατέρα του σεληνιαζομένου νέου, που προσεγγίζει τον Κύριο για να θεραπεύσει το παιδί του, ο π. Ιωαννίκιος αναφέρθηκε στο διάλογο του Χριστού μαζί του, προκειμένου να τον στερεώσει στην πίστη, να αναδείξει από μέσα του ότι είχε την πίστη ως αναγκαιότητα, αλλά έπρεπε να την κάνει μέσα του πραγματικότητα, στηρίζοντας την σε ένα συγκεκριμένο πρόσωπο, στον ίδιο τον Χριστό. Και στην απάντηση του πατέρα «πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τη απιστία», ο Χριστός πραγματοποιεί το θαύμα.

Η πίστη του καθενός μας έχει τις διαβαθμίσεις της, συνέχισε. Την χλιαρή πίστη την αυξάνει κανείς και την κάνει θερμή, μόνο με την επέμβαση του Χριστού, μόνο όταν ο άνθρωπος ανοίξει την καρδιά του σε διάλογο με τον Χριστό, όπως έκανε και ο πατέρας της ευαγγελικής περικοπής. Συνειδητοποίησε την κατάσταση του και συνειδητοποίησε πως μόνο ο Χριστός μπορεί να βοηθήσει την απιστία του και να την κάνει φλογερή πίστη.

Και κατέληξε ο π. Ιωαννίκιος:

«Εκτός όμως από εσωτερική πραγματικότητα, η πίστη πρέπει να βεβαιώνεται και ως εξωτερική πραγματικότητα. Ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ψυχή, είναι και σώμα. Και πρέπει και με την ψυχή και με το σώμα του να εκφράσει την πίστη για να μπορέσει να σωθεί.

Γι' αυτό και λέει ο Απόστολος «πίστη άνευ έργων νεκρά εστίν». Πρέπει λοιπόν κανείς να δείξει με τα έργα του, με τις πράξεις του την ίδια την πίστη του. Ποιά έργα όμως εννοεί; Την εφαρμογή των εντολών του Θεού. Χρειάζεται η έμπρακτη πίστη για να γίνει πιο θερμή η εσωτερική πίστη και η πίστη προς τον Θεό.»

Καθ' όλη τη διάρκεια της αγρυπνίας, οι πιστοί που συμμετείχαν, είχαν την μεγάλη ευλογία να προσκυνήσουν την θαυματουργή ιερά Εικόνα της Παναγίας της Αρμενιώτισσας, από το χωριό Αρμένιο της Λάρισας και το ιερό λείψανο του Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος, που μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Προφήτου Ηλιού Θήρας, που φιλοξενούνται και θα παραμείνουν στον Ναό μέχρι την ολοκλήρωση των εορταστικών εκδηλώσεων.

[Την ομιλία του π. Ιωαννικίου μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ](#)